

Тому Уряд і представники ПМК вважають, що основним механізмом виходу з такого становища є технічна модернізація та впровадження новітніх технологій, на яке потрібно 3—4 роки.

Процес виробництва та реалізації продукції ПМК пов'язаний з витратами на перевезення, енергоносії, постачання яких відносяться до монополії держави. Відносини підприємств з державними монополіями є складними, тому для знаходження компромісу варто розробити програму розвитку взаємодії природних монополій і підприємств ПМК.

Література

1. Закон України «Про природні монополії» // Відомості Верховної Ради. — 2000. — № 30. — Ст. 238.
2. Наказ Мінінфраструктури «Про внесення змін до Коефіцієнтів, що застосовуються до тарифів Збірника тарифів на перевезення вантажів залізничним транспортом у межах України та пов'язані з ними послуги»// Офіційний вісник України. — 2013. — № 42. — С. 176. — Ст. 1529.
3. Щодо напрямів реформування металургійної галузі України// Аналітична записка Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України <http://www.niss.gov.ua/articles/435>.
4. Нагорський Б. А. Механізми регулювання взаємодії державних монополій з підприємствами гірничо-металургійного комплексу України// Держава та регіони. — 2010. — № 4. — С. 75-78.
5. Пономарьова Т. Вплив світової фінансової кризи на стан та взаємодію залізничного та металургійного комплексів України//Вісник Харківського національного університету. — 2009. — № 851. — С. 105-111.

Кудін Ю.

*студентка 4 курсу юридичного факультету,
Одеський національний морський університет*

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку. Воно є юридичною особою та діє на підставі Статуту. Правове регулювання створення та діяльності фермерського господарства закріплене в Законі України «Про фермерське господарство» [1]. Створюється фермерське господарство

одним або кількома громадянами України, які є родичами або членами сім'ї. Фермерське господарство визначає самостійно напрям та спеціалізацію своєї діяльності, організовує виробництво та переробку сільськогосподарської продукції та підбирає на свою думку та ризик партнерів для реалізації виробленої продукції. Фермерське господарство наділене правом вступати в договірні відносини з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та з будь-якими юридичними або фізичними особами.

Фермерське господарство діє самостійно на основах самоопитності. Всі витрати господарство покриває за рахунок власних доходів або із джерел які не заборонені законом. Доходи селянського (фермерського) господарства формуються за рахунок виручки від продукції яка реалізовується, від виконання робіт і наданих послуг та використовуються членами господарства на власний розсуд.

Діяльність фермерського господарства здійснюється із застосуванням земель, тому законом визначено, що до складу земель фермерського господарства входять земельні ділянки, що належать на праві власності фермерському господарству та земельні ділянки, що належать на праві приватної власності членам фермерського господарства.

Особливістю організації господарської діяльності ФГ є те, що воно згідно із ст.12 ЗУ «Про фермерське господарство» може використовувати земельні ділянку на умовах оренди. Використання орендованих земельних ділянок можливе тільки після укладання договору оренди та державної реєстрації речових прав.

Згідно із ЗУ «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» обов'язковій державній реєстрації підлягають речові права та обтяження на нерухоме майно, розміщене на території України, що належить фізичним та юридичним особам [2]. Отже, для того щоб ФГ мало можливість взяти у громадян земельні ділянки в оренду, фізична особа повинна зареєструвати земельну ділянку у секторі державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Для цього необхідно власнику ділянки:

- 1) подати в органи державної реєстрації заяву про державну реєстрацію прав та їх обтяжень;
- 2) документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації прав та їх обтяжень (у сумі 120 грн.) ;
- 3) нотаріально посвідчений державний акт земельної ділянки;

4) у відділі держземагентства одержати витяг про державну реєстрацію;

5) копію документа що підтверджує реєстрацію в державному реєстрі фіз. осіб платника податку та копію документа що підтверджує особу.

При отриманні заяви та документів, необхідних для державної реєстрації прав та їх обтяжень, проводиться реєстрація заяви у базі даних про реєстрацію заяв та запитів із зазначенням дати і часу реєстрації. У разі, якщо земельна ділянка не має ніяких обтяжень, видається свідоцтво про право власності на нерухоме майно підписується державним реєстратором і засвідчується печаткою.

У свою чергу ФГ повинна також подати до сектору державної реєстраційної речових прав на нерухоме майно:

1) заяву про державну реєстрацію прав та обтяжень, щодо іншого речового права, у нашому випадку право оренди земельної ділянки;

2) документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації прав та їх обтяжень (у сумі 170 грн);

3) подається реєстраційна справа, яка видається відділом держземагентством, яка містить в собі:

- свідоцтво про Державну реєстрацію юридичної особи;
- схема розміщення земельної ділянки;
- договір оренди землі(акт погодження меж, акт прийому-передачі, план схема, кадастровий план земельної ділянки).

4) копію документа що підтверджує реєстрацію в державному реєстрі фіз. осіб платника податку та копію документа що підтверджує уповноважену особу від імені юридичної особи.

Таким чином, після проведення всіх необхідних дій зі сторони державної реєстраційної служби, власник земельної ділянки — отримає свідоцтво про право власності, а фермерське господарство зможе укласти договір оренди із орендодавцем для здійснення своєї мети.

Література

1. Закон України «Про фермерське господарство» від 19.06.2003 № 973-IV.

2. Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 01.07.2004 № 1952-IV.